

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Olgy Stránské a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. ve věci žalobkyně: **P. P. s. r. o.**, se sídlem X, zastoupená JUDr. Antonínem Janákem, advokátem advokátní kanceláře JANÁK ZEITHAML & spol., se sídlem Matoušova 515/12, 150 00 Praha 5, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Středočeský kraj**, se sídlem Žitná 563/12, 120 00 Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podané soudu dne 25. 5. 2017, domáhá toho, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí o vyměření, resp. doměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2014 až únor 2015, březen 2015, duben až červen 2015, červenec 2015 a srpen 2015 až prosinec 2015, a to ve lhůtě do jednoho měsíce od vydání rozsudku.

Žalobkyně uvádí, že dne 25. 5. 2015 zahájil Finanční úřad pro Středočeský kraj, územní pracoviště Hořovice pod č. j. 2650511/15/2109-60536-201847 u žalobkyně daňovou kontrolu na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2015. Následně dne 10. 2. 2016 byla u žalobkyně zahájena daňová kontrola na dani z přidané hodnoty za období leden 2014 – únor 2015, duben 2015 – červen 2015, srpen 2015 – prosinec 2015 a červenec 2015. V důsledku těchto stále trvajících řízení je žalobkyni zadržováno na dani z přidané hodnoty 1.571.190 Kč, 161.057 Kč a 1.732.247 Kč. Žalobkyně nijak nezpochybňuje právo žalovaného daňovou kontrolu provádět, k čemuž ostatně poskytuje součinnost, avšak celý postup trvá nepřiměřeně dlouho, což ilustruje na podrobné rekapitulaci průběhu daňových

kontrol. Žalovaný měl přitom již koncem května 2015 k dispozici všechny doklady, které požadoval.

Žalobkyně dále uvádí, že dne 27. 2. 2017 podala podnět na ochranu před nečinností podle § 28 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Dne 29. 3. 2017 ji žalovaný (pozn. soudu: ve skutečnosti to bylo Odvolací finanční ředitelství jako nejbližší nadřízený orgán žalovaného) vyrozuměl o tom, že podnět odložil s tím, že ve věci je postupováno s náležitou péčí a že nebyly naplněny podmínky nečinnosti podle § 38 písm. a), b) a c) daňového řádu. Žalobkyně se s tímto závěrem neztotožňuje. Uvádí, že se nedomáhá toho, aby jí byl nadměrný odpočet vyplacen, nýbrž vydání rozhodnutí o vyměření nadměrného odpočtu. Nejde tedy ze strany žalovaného o nečinnost podle § 38 odst. 1 písm. a) daňového řádu, ale o nečinnost podle § 38 odst. 1 písm. b) nebo c) daňového řádu. Žalobkyně má právo na to, aby věc byla vyřízena bez zbytečného odkladu a rozhodnutí vydáno v přiměřené lhůtě. Ve vyrozumění se pak Odvolací finanční ředitelství nijak nezabývá výkladem pojmu „obvyklá lhůta“ ve smyslu § 38 odst. 1 písm. b) a pouze vágně konstatuje, že žádná obvyklá lhůta zmeškána nebyla. Co se týče písm. c) tohoto ustanovení, tvrdí Odvolací finanční ředitelství, že žalovaný v řízení stále provádí úkony, avšak ten žádný smysluplný úkon od srpna 2016 neuvedl. Ostatně celý postup k odstranění pochybností byl podle názoru žalobkyně zahájen nezákonným způsobem, neboť při jeho zahájení žalovaný nesdělil žalobkyni žádná konkrétní podezření.

Žalobkyně uzavírá, že žalovaný nepostupuje efektivně, neboť se zabývá skutečnostmi, které s doměřením daně nijak nesouvisí, a tím v řízení vznikají zbytečné prodlevy. Žalobkyně přitom v průběhu celého řízení spolupracuje. Žalovaný se odvolává na šetření Policie České republiky, která dne 5. 1. 2017 pod č. j. KRPC-115996-419/TČ-2015-020080 zahájila trestní stíhání několika osob pro zločin krácení daně ve smyslu § 240 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“). Na této trestné činnosti se však žalobkyně nijak nepodílela, pouze měla zcela legální obchodní styky se společnostmi, které se na karuselových obchodech podílely. Trestní stíhání přitom vyvrcholilo obviněním, které se žalobkyně nijak netýká, čímž by měly být rozptýleny i pochybnosti žalovaného. Žalobkyně také poukazuje na to, že u společnosti A. s. r. o., jejíž jednatel je trestně stíhán v rámci uvedeného trestního stíhání, obdobná daňová kontrola zahájena nebyla.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě stručně rekapituluje dosavadní průběh daňové kontroly a uvádí, že se k němu nemůže podrobněji vyjádřit, neboť ji provádí jiný (dožadovaný) správce daně (Finanční úřad pro Jihočeský kraj). Dále konstatuje, že není oprávněn podle § 147 daňového řádu vydat rozhodnutí o stanovení daně z přidané hodnoty za období, v nichž probíhá daňová kontrola, neboť ke dni podání žaloby nebyla daňová kontrola prováděná příslušným správcem daně dosud uzavřena. Žalovaný uzavírá, že mu správcem daně dosud nebyly předloženy podklady, na jejichž základě by mohl rozhodnutí vydat; nemohl se tedy dopustit nečinnosti. Žalovaný má za to, že postupuje v souladu s právními předpisy bez zbytečných průtahů a tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady.

Žalobkyně v replice konstatuje, že se žalovaný ve svém vyjádření vůbec nevyjadřuje k meritu věci a neuvádí žádné důvody, pro něž trvá daňová kontrola tak dlouho. Žalobkyně se pozastavuje nad tím, že žalovaný nemá k dispozici žádné informace o průběhu daňové kontroly a ani si je pro účely vyjádření k žalobě neopatřil. Žalobkyně má za to, že nejpozději od okamžiku zahájení zmíněného trestního stíhání dne 5. 1. 2017 mělo být žalovanému zřejmé, že žalobkyně nemá s touto trestnou činností nic společného.

Krajský soud přezkoumal důvodnost včas podané a přípustné žaloby, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).

Z obsahu žaloby je zjevné, že jde o nečinnostní žalobu; tomu odpovídá i označení žaloby (petitem se žalobkyně domáhá toho, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí o vyměření daně z přidané hodnoty za období, v nichž probíhá daňová kontrola, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku).

Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Ochrana proti nečinnosti je tedy připuštěna pouze v omezeném rozsahu, tj. u nečinnosti spočívající v nevydání rozhodnutí ve věci samé nebo v nevydání osvědčení v zákonné lhůtě. Proti ostatním případům nečinnosti správního orgánu (například proti prodlení s vydáním procesního rozhodnutí, či proti prodlení s provedením záznamu katastru nemovitostí – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 1/2004-64) žaloba na ochranu proti nečinnosti ochranu neposkytuje.

Daňová kontrola podle § 85 a násl. daňového řádu je postup správce daně, jehož cílem je objasnění skutkového stavu (slouží k obsáhlejšímu a časově i personálně náročnějšímu dokazování). Daňová kontrola je zahájena prvním úkonem správce daně vůči daňovému subjektu, při kterém je vymezen předmět a rozsah daňové kontroly. Podstatou daňové kontroly je shromažďování, provádění a hodnocení důkazních prostředků. Ukončena je sepsáním a podepsáním zprávy o daňové kontrole, do níž správce daně zahrne informace o zahájení, průběhu a ukončení daňové kontroly, jakož i výsledek kontrolního zjištění, včetně hodnocení důkazů zjištěných v průběhu daňové kontroly, a odkaz na protokoly nebo úřední záznamy o dalších v zákoně uvedených skutečnostech. Následně správce daně seznámí daňový subjekt s výsledkem kontrolního zjištění, včetně hodnocení dosud zjištěných důkazů, a předloží mu jej k vyjádření (§ 88 odst. 2 daňového řádu). Nedojde-li na základě vyjádření daňového subjektu ke změnám, zprávu o daňové kontrole podepíše kontrolovaný daňový subjekt a za správce daně příslušná úřední osoba. Podpisem je ukončeno projednání zprávy o daňové kontrole, ta se považuje za oznámenou, a současně je i ukončena daňová kontrola.

Bezprostředním výsledkem daňové kontroly tedy není rozhodnutí o stanovení (vyměření) daně, ale zpráva o daňové kontrole, která musí být projednána a podepsána, aby byla daňová kontrola řádně ukončena. Teprve na jejím základě posléze může (ale také nemusí) být vydáno rozhodnutí o vyměření (doměření) daně. Zpráva o daňové kontrole při tom není rozhodnutím ani osvědčením dle § 79 s. ř. s. (k tomu usnesení rozšířeného senátu ve věci sp. zn. 2 Afs 144/2004). Ta toliko napomáhá správci daně ke správnému stanovení daně. Obrana proti nepřiměřeně dlouhé daňové kontrole cestou podání nečinnostní žaloby proto nemůže být účinná, resp. taková žaloba nemůže být důvodná, neboť ve fázi probíhající daňové kontroly prozatím žalovanému žádná povinnost vydat rozhodnutí nesvědčí. Žaloba, kterou žalobkyně tvrdí opak, tedy není důvodná. Proto ji soud zamítl (§ 81 odst. 3 s. ř. s.).

Na rámec shora uvedeného soud konstatuje, že z ustálené judikatury správních soudů plyne, že v situaci, v níž se žalobkyně nachází, je na místě podání zásahové žaloby, a to „[z] důvodu, že daňová kontrola nekončí vydáním rozhodnutí nebo osvědčení, ale projednáním a podepsáním zprávy o daňové kontrole, na jejímž základě může být vydáno rozhodnutí, není obranou proti nezákonně vedené kontrole žaloba dle § 79 a násl. s. ř. s., ale je jí žaloba zásahová podle § 82 a násl. s. ř. s. Platí přitom, že zásahová žaloba může směřovat jak proti zahájení daňové kontroly (například z důvodu pochybení správce daně v protokolu o zahájení daňové kontroly), tak proti jejímu vedení (zde nezákonnost může

spočívat například právě v neodůvodněných průtazích). Nepřipustění možnosti použít zásahovou žalobu v průběhu daňové kontroly by znamenalo odepření možnosti bránit se proti nezákonnostem páchaným správcem daně po zahájení daňové kontroly, když vzhledem k výše uvedenému jiný prostředek soudní ochrany nemá daňový subjekt k dispozici.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 279/2014 – 29).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. listopadu 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
B. K.